

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 93/12
Λουξεμβούργο, 29 Ιουνίου 2012

Αποφάσεις στις υποθέσεις T-360/09, E.ON Ruhrgas και
E.ON AG κατά Επιτροπής
και T-370/09, GDF Suez SA κατά Επιτροπής

Τα πρόστιμα ύψους 553 εκατομμυρίων ευρώ που επιβλήθηκαν στη E.ON και στην GDF Suez για τον λόγο ότι προέβησαν σε κατανομή της γαλλικής και της γερμανικής αγοράς του φυσικού αερίου μειώνονται σε 320 εκατομμύρια ευρώ για την κάθε εταιρία

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει κατά βάση την απόφαση αλλά διαπιστώνει σφάλμα της Επιτροπής σε ό,τι αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως στην κάθε αγορά.

Με απόφαση¹ της 8ης Ιουλίου 2009, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο 553 εκατομμυρίων ευρώ στην καθεμία από τις εταιρίες παραγωγής ενέργειας E.ON και GDF Suez για τον λόγο ότι παρέβησαν το ευρωπαϊκό δίκαιο του ανταγωνισμού συνάπτοντας συμφωνία κατανομής της γαλλικής και της γερμανικής αγοράς του φυσικού αερίου.

Η συμφωνία αυτή συνήφθη το 1975, οπότε η Ruhrgas AG (νυν E.ON Ruhrgas, ανήκουσα στον όμιλο E.ON) και η GDF (η οποία ανήκει σήμερα στη GDF Suez) αποφάσισαν να κατασκευάσουν από κοινού τον αγωγό φυσικού αερίου MEGAL διαμέσου της Γερμανίας για να εισαγάγουν ρωσικό αέριο στη Γερμανία και στη Γαλλία. Η Επιτροπή έκρινε ότι με την επίμαχη συμφωνία (στο εξής: συμφωνία MEGAL) οι επιχειρήσεις συμφώνησαν να μην πωλούν το αέριο που διοχετευόταν μέσω του αγωγού αυτού στην εθνική αγορά του αντισυμβαλλομένου τους.

Όσον αφορά τη γαλλική αγορά, η Επιτροπή εκτίμησε ότι η παράβαση άρχισε στις 10 Αυγούστου 2000, ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να είχε μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο η πρώτη οδηγία για το αέριο, η οποία προέβλεπε την απελευθέρωση της αγοράς αερίου. Πριν την ημερομηνία αυτή, λόγω του μονοπωλίου εισαγωγής και προμήθειας αερίου που ίσχυε εκ του νόμου υπέρ της GDF, η επίμαχη συμπεριφορά δεν περιόριζε τον ανταγωνισμό. Κατά την Επιτροπή, έστω και αν η πρώτη οδηγία για το αέριο μεταφέρθηκε στο γαλλικό δίκαιο μόλις το 2003, ο περιορισμός του ανταγωνισμού υφίστατο από το 2000, καθόσον, από την ημερομηνία αυτή, ανταγωνιστές της GDF θα μπορούσαν να εφοδιάζουν ορισμένους πελάτες στη Γαλλία.

Όσον αφορά τη γερμανική αγορά, η Επιτροπή θεώρησε η παράβαση είχε αρχίσει την 1η Ιανουαρίου 1980, ημερομηνία ενάρξεως λειτουργίας του αγωγού MEGAL. Σε αντίθεση με την κατάσταση που ίσχυε στη Γαλλία, στη γερμανική αγορά δεν υπήρχε μονοπώλιο πριν την απελευθέρωση της αγοράς αυτής. Η Επιτροπή εκτίμησε κατά συνέπεια ότι η GDF έπρεπε να θεωρηθεί ως δυνητικός ανταγωνιστής της Ruhrgas πριν την απελευθέρωση, παρά την ύπαρξη ορισμένων συμφωνιών (διαφορετικών από τη συμφωνία MEGAL) μεταξύ εταιριών διανομής ενέργειας (συμφωνίες οριοθετήσεως²) καθώς και μεταξύ των εταιριών αυτών και των δήμων και κοινοτήτων (συμφωνίες αποκλειστικής παραχωρήσεως³) οι οποίες θεωρούνταν νόμιμες μέχρι τις 24 Απριλίου 1998 βάσει μιας εξαιρέσεως.

¹ Απόφαση E(2009) 5355 τελικό, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 [ΕΚ] (Υπόθεση COMP/39.401 – E.ON/GDF).

² Με τις συμφωνίες οριοθετήσεως οι επιχειρήσεις συμφωνούσαν να μην προμηθεύουν ηλεκτρική ενέργεια ή αέριο η καθεμία στην περιοχή της άλλης.

³ Με τις συμφωνίες αποκλειστικής παραχωρήσεως, ο δήμος ή η κοινότητα παραχωρούσε αποκλειστικό δικαίωμα χρήσεως σε μια εταιρία, επιτρέποντάς της να χρησιμοποιεί δημόσια ακίνητα για την κατασκευή και την εκμετάλλευση δικτύων διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και αερίου.

Όσον αφορά τη λήξη της παραβάσεως, παρά τη δήλωση των δύο εταιριών την περιληφθείσα σε συμφωνία που συνήψαν στις 13 Αυγούστου 2004 ότι θεωρούσαν εδώ και καιρό τα αντιβαίνοντα στον ανταγωνισμό μέρη της συμφωνίας MEGAL ως «άκυρα και χωρίς έννομα αποτελέσματα», η Επιτροπή θεώρησε ότι, στην πραγματικότητα, η συμφωνία MEGAL εξακολούθησε να παράγει αποτελέσματα τουλάχιστον μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου του 2005. Η Επιτροπή θεώρησε κατά συνέπεια την ημερομηνία αυτή ως ημερομηνία λήξεως της παραβάσεως για την καθεμία από τις αγορές αυτές.

Η E.ON και η GDF Suez προσέφυγαν αντιστοίχως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως αυτής, με αίτημα την ακύρωσή της καθώς και τη μείωση του προστίμου που τους επιβλήθηκε.

Με τις σημερινές αποφάσεις του, **το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει τα περισσότερα από τα επιχειρήματα των προσφευγουσών εταιριών και επικυρώνει κατά βάση την απόφαση της Επιτροπής.**

Εντούτοις, όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε δύο σφάλματα.

Πρώτον, όσον αφορά την έναρξη της παραβάσεως στη γερμανική αγορά, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η σωρευτική χρήση των συμφωνιών οριοθετήσεως και των συμφωνιών αποκλειστικής παραχωρήσεως (που καλύπτονταν από εξαίρεση μέχρι τις 24 Απριλίου 1998) είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργείται εκ των πραγμάτων ένα σύστημα αποκλειστικών ζωνών εφοδιασμού, χωρίς όμως να υπάρχει εκ του νόμου απαγόρευση προς άλλες εταιρίες να προμηθεύουν αέριο. Κατά συνέπεια, μέχρι τις 24 Απριλίου 1998, ημερομηνία κατά την οποία έπαυσαν να εξαιρούνται οι συμφωνίες αυτές, η γερμανική αγορά του αερίου χαρακτηριζόταν από το ότι υπήρχαν, νομίμως, εκ των πραγμάτων εδαφικά μονοπώλια. Η κατάσταση όμως αυτή μπορούσε να οδηγήσει σε πλήρη απουσία ανταγωνισμού, όχι μόνο πραγματικού, αλλά και δυνητικού, στην ως άνω αγορά, το δε γεγονός ότι στη Γερμανία δεν υφίστατο εκ του νόμου μονοπώλιο δεν ασκούσε συναφώς επιρροή. Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει λοιπόν ότι **η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη δυνητικού ανταγωνισμού μεταξύ των δύο εταιριών στη γερμανική αγορά του αερίου από την 1η Ιανουαρίου 1980 έως τις 24 Απριλίου 1998, ο οποίος θα μπορούσε να πληγεί από τη συμφωνία MEGAL. Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει κατά συνέπεια το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέτρο που διαπιστώνει την ύπαρξη παραβάσεως που διαπράχθηκε στη Γερμανία μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 1980 και 24ης Απριλίου 1998. Διευκρινίζεται ότι το διάστημα αυτό δεν ελήφθη υπόψη για την επιμέτρηση του προστίμου.**

Δεύτερον, όσον αφορά τη λήξη της παραβάσεως στη γαλλική αγορά, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα στοιχείο από το οποίο να συνάγεται ότι η παράβαση συνεχίστηκε στη γαλλική αγορά μετά τη συμφωνία του Αυγούστου του 2004. Αντιθέτως, διάφορα μεταγενέστερα της συμφωνίας αυτής έγγραφα, καθώς και η συμπεριφορά της GDF στη γερμανική αγορά, αποδεικνύουν τη συνέχιση της παραβάσεως στη Γερμανία μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2005. Το Γενικό Δικαστήριο ακυρώνει κατά συνέπεια το άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον διαπιστώνει την ύπαρξη της παραβάσεως στη Γαλλία κατά το διάστημα μεταξύ 13ης Αυγούστου 2004 και 30ής Σεπτεμβρίου 2005.

Για να συνυπολογισθεί η μερική ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι το **πρόστιμο που επιβλήθηκε στις δύο εταιρίες πρέπει να μειωθεί.** Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, αν εφάρμοζε τη μέθοδο την οποία χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την επιμέτρηση του προστίμου, το πρόστιμο θα μειωνόταν στα 267 εκατομμύρια ευρώ. Η μείωση αυτή θα ήταν δυσανάλογη προς τη σχετική σημασία του διαπιστωθέντος σφάλματος. Ειδικότερα, ενώ το σφάλμα αυτό της Επιτροπής αφορά μόνο τη γαλλική αγορά και μόνο δωδεκάμισι μήνες από τα 5 έτη και τον ενάμιση μήνα που διαπίστωσε αρχικώς η Επιτροπή, η εφαρμογή της μεθόδου της Επιτροπής θα οδηγούσε σε μείωση του προστίμου υπερβαίνουσα το 50 %. Κατά συνέπεια, κρίνοντας ότι αυτή η μέθοδος υπολογισμού δεν λαμβάνει υπόψη όλες τις κρίσιμες περιστάσεις και επισημαίνοντας ότι η εν λόγω μέθοδος δεν το δεσμεύει, το Γενικό Δικαστήριο συμπεραίνει ότι το τελικό ποσό του προστίμου που επιβάλλεται στην κάθε εταιρία πρέπει να καθοριστεί, βάσει ιδίως της διάρκειας και της σοβαρότητας της παραβάσεως, σε **320 εκατομμύρια ευρώ.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως στην υπόθεση [T-360/09](#) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσώς της

Για λόγους που αφορούν την ακρόαση των διαδίκων όσον αφορά τον εμπιστευτικό χαρακτήρα ορισμένων στοιχείων της αποφάσεως στην υπόθεση T-370/09, η δημοσίευση στην ιστοσελίδα CURIA του πλήρους κειμένου της διαθέσιμης στο κοινό εκδοχής της αποφάσεως αυτής θα καθυστερήσει ελαφρά.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106